

ת"פ 51943/05/20 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד סאלם בן עלי סאנע

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז אדר תשפ"ג
09 מרץ 2023

ת"פ 51943-05-20 מדינת ישראל נ' סאנע ואח'
תיק חיצוני: 246346/2020

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי ועו"ד
לי מגן
נגד
הנאשמים
1. סאלם בן עלי סאנע ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן
2. חאלד בן עלי אלסאנע ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזון

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

הנאשם 1 - החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) וסעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

הנאשם 2 - אי מניעת פשע, בניגוד לסעיף 262 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בתאריך 17.05.20, סמוך לשעה 22:10, על כביש 40 סמוך לצומת להבים, ברכב מסוג מזדה ל.ז. 39-001-30, החזיק הנאשם 1, המשמש כבלדר, בתא המטען של הרכב, בסם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל 8.5 ק"ג, מחולק ל-3 יחידות, שלא לצריכתו העצמית, ומבלי שהדבר הותר לו בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

הנאשם 2 ידע, כי בכוונת הנאשם 1 להעביר את הסמים ולא נקט באמצעים סבירים למנוע זאת.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשמים הודו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן, והורשעו.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, אך לבקשת ההגנה, נשלח הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, תוך שהבהירה המאשימה, כי עמדתה למאסר בפועל.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש (התביעה הגישה טיעוניה לעונש גם בכתב.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גיליון רישום תעבורתי בענינו של הנאשם 1 (ת/1) - לחובת הנאשם הרשעות בעבירות תעבורה שונות, רובן ככולן מסוג ברירת משפט;
- גיליון רישום פלילי בענינו של הנאשם 2 (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעה בעבירה של החזקת נשק קר שלא כדין.
- גיליון רישום תעבורתי בענינו של הנאשם 2 (ת/3) - לחובת הנאשם הרשעות בעבירות תעבורה שונות, ובין היתר, נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור את השימוש בו; סטיה מנתיב; ועוד.

ההגנה הגישה מכתב מאת המעסיק של הנאשם 2 (נ/1) - המעסיק מסר, כי הנאשם עובד בתפקיד אחזקה בבית הספר אותו הוא מנהל. המעסיק מסר, כי הנאשם 2 עובד בבית הספר החל מיום 01.09.21, ותיאר אותו כעובד חרוץ אשר מכבד את המורים והתלמידים. המעסיק מסר, כי הצוות הניהולי שבע רצון מהתנהלות הנאשם.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 27, רווק, מתגורר סמוך ליישוב לקיה, לדבריו, עובד מספר חודשים בחקלאות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה, ותיאר את עצמו כתלמיד טוב ללא בעיות משמעת.

הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים ולדבריו, הוא מתנגד לשימוש בהם. הנאשם מסר דגימות לאיתור שרידי סם, אשר בתוצאותיהן לא נמצאו שרידים.

ביחס לעבירה דנן, הודה הנאשם במעשיו ומסר, כי הרקע לעבירה הינו קושי כלכלי שהיה נתון בו באותה העת. לדבריו, קרוב משפחה שלו, אשר ידע אודות קשייו הכלכליים, הציע לו להעביר סמים מהצפון לדרום תמורת תשלום כספי. הנאשם תיאר, כי חש לחץ ופחד לקראת העבירה, לכן ביקש מבן דודו, הנאשם 2, להתלוות אליו לנסיעה והציע לו תגמול כספי בעבור כך.

הנאשם מסר, כי הנאשם 2 ידע מה מטרת הנסיעה ולהחזקת הסמים.

שירות המבחן העריך, כי הנאשם עבר את העבירה על רקע קושי כלכלי, התייחסות מקלה לחוק וחוסר מחשבה על השלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתחרט על מעשיו ומבין כיום את השלכותיהם.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתייחס בצמצום לחוק בזמן מצבי סיכון וחרף הצהרותיו על היעדר קשרים שוליים, ישנם קשרים שכאלה, לפחות עם גורמים שוליים מבני משפחתו המורחבת.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עשוי להיתרם מהליך טיפולי והמליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 140 שעות וכן על מאסר מותנה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (4/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשיו של הנאשם 1 פגעו בערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור, שלומו ובטחונו וכן הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הנגרמים מעבירות סמים.

התביעה טענה, כי מעשיו של הנאשם 2 פגעו בסולידריות החברתית ומניעת הסכנות מהפשע עצמו.

התביעה טענה, כי החזקת סמים הינה עבירה דומה לעבירת הסחר ומצדיקה ענישה מוחשית ומרתיעה.

התביעה טענה, כי יש לתת את הדעת לכמות הסמים שנתפסו, פי 566.66 מהכמות המוגדרת לצריכה עצמית, ולאופן החזקת הסם, כאשר הוא מחולק לשלוש יחידות בתא המטען של הרכב.

התביעה טענה, כי היה בידי הנאשם 2 להביא להפסקת העבירה בכל שלב בעודו מצוי ברכב עם הנאשם 1.

התביעה טענה, כי על בית המשפט להעביר מסר מרתיע ולהיות חלק ממיגור תופעת הסמים באמצעות ענישה מרתיעה, וכי האינטרס הציבורי גובר על שיקולי השיקום של הנאשם.

ביחס לנאשם 1, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן למבוגרים, כיוון שהיא חורגת ממתחם הענישה ההולם, וזאת מבלי שיהיו נסיבות המצדיקות זאת, ובפרט, שהנאשם 1 טרם השתלב בהליך טיפולי כלשהו.

התביעה ביקשה לתת משקל גם להרשעותיו התעבורתיות של הנאשם.

התביעה עתרה למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה ולהטיל עליו מאסר מותנה מרתיע; קנס משמעותי, לאור המניע הכלכלי שבבסיס העבירה; ופסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ביחס לנאשם 2, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין חודש, אשר יכול שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ששה חודשי מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי הנאשם לא ביקש לפנות לשירות המבחן למבוגרים ולא עבר כל הליך שיקומי.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את הרשעותיו של הנאשם, בתחום הפלילי והתעבורה.

התביעה עתרה למקם את עונשו ברף התחתון, אך לא בתחתית המתחם, ולהטיל עליו מאסר מותנה מרתיע; קנס משמעותי לאור המניע הכלכלי שבעבירות הסמים; ופסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ההגנה טענה, ביחס לכל אחד מהנאשמים בנפרד.

בנוגע לנאשם 1, טענה ההגנה, כי מתחם הענישה אליו עתרה התביעה אינו מידתי ואינו הולם את העבירה.

ההגנה טענה, כי במסגרת ההסדר, הוסכם על הצדדים, כי הנאשם 1 הינו בלדר ואין התייחסות לכך מטעם התביעה.

ההגנה טענה, כי צריך להתייחס לחלקו היחסי של הנאשם בעבירות.

ההגנה טענה, כי הנאשם עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות בעינו, וכי בחלוף הזמן, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

ההגנה עתרה לענישה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ההגנה ביקשה להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם כיוון שהוא עובד בתפקיד מלגזן.

ביחס לנאשם 2, עתרה ההגנה לבטל את הרשעתו, חרף רישום פלילי קודם.

ההגנה טענה, כי הנאשם 2 לא נהג ברכב; לא ידע מה סוג הסם; ומה הכמות של הסם.

ההגנה טענה, כי מדובר בבחור צעיר, נשוי ואב לילדים, המנהל אורח חיים נורמטיבי, ולאחרונה החל לעבוד בבית ספר.

ההגנה טענה, כי הנאשם שיתף פעולה עוד בשלב חקירתו, מסר גרסה מפורטת ובשום שלב לא ירד מהרכב.

ההגנה טענה, כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים בחלוף הזמן (על כך, השיבה התובעת, כי היא לא מאשרת את הדבר וההגנה טענה, כי מדובר בתיקים שנסגרו).

ההגנה עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולא להורות על פסילת רישיון נהיגה.

ההגנה ביקשה שהקנס יהיה מתון ובתשלומים.

בדברו האחרון של נאשם 1 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו והוא לא יחזור על טעות זו. הנאשם ביקש להמיר את עונשו

לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון של נאשם 2 מסר, כי הוא מצטער ו"לא ידע על זה כלום". לשאלת בית המשפט, השיב, כי לא ידע מה כמות הסמים. הנאשם מסר, כי יש לו ארבעה ילדים והוא לא יעשה שוב מעשים דומים.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם 1 היא ברף גבוה מבחינת חומרתה.

הגם שמדובר בעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שכמות הסמים, 8.5 ק"ג של סם מסוכן מסוג קנביס; אופן חלוקת הסמים ליחידות; והחזקתם בתא המטען של הרכב, מצביעים על כך, שמטרת החזקתם היתה, בין היתר, להפצה. למעשה, הנאשם 1 אף אישר, כי נתבקש להעביר הסמים ממקום למקום והם לא היו מיועדים לצריכה עצמית.

עבירות הסמים נושאות בחובן פוטנציאל לפגיעה משמעותית בחברה.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

המשתמשים בסמים הופכים - מאזרחים עמלניים, המנהלים חיים מסודרים, למי שעומדים בשולי החברה, אינם תורמים לאחרים ולא זו אלא, שהטיפול בהם ופרנסתם מוטלים על אחרים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

כל זאת, בשל עבריינים המחזיקים או מפיצים את הסמים.

ההגנה טענה בנוגע לכך שהנאשם 1 היה "רק" בלדר, ברם, להעברת הסם ממקום למקום תפקיד חשוב במסגרת שרשרת הפצתו.

על כך, ראו בש"פ 10638/08 **ויצמן נ' מדינת ישראל**:

העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת. (ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו, דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... (ההדגשות אינן במקור).

כן, ראו דברי כב' השופט יצחק עמית בתיק ת"פ 472-02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (פורסם במאגרים):

כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה?

.

.

.

התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבועבדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה. (ההדגשה אינה במקור).

על הצורך להילחם מלחמת חורמה בתופעה הזו, וחומרת הענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים במערך הפצת הסמים, דובר רבות בפסיקה.

ראו ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך

הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

(ההדגשות אינן במקור).

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים:

ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - אוחדו ערעורים של 3 נאשמים, אשר הורשעו בבית המשפט המחוזי בעבירות סמים, עם נאשם נוסף אשר לא ערער על גזר דינו. המערער 2 והמערער 3, הורשעו בהחזקת סם מסוג קנביס, במשקל 49.60 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 2 העונשים כדלקמן: 15 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מע"ת בן 4 חודשים (סך הכל, 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל); 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪. על המערער 3, גזר בית המשפט המחוזי העונשים כדלקמן: 13 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪; הפעלת פסילה מותנית של רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים. בית המשפט העליון הקל עונש המאסר בפועל שנגזר על המערערים 2 ו-3, מתוך עיקרון אחידות הענישה לשני הנאשמים הנוספים בתיק, והפחית את רכיב המאסר בפועל של המערער 2 ל-13 חודשי מאסר בפועל, אך השאיר את הפעלת המע"ת ויתר רכיבי גזר הדין על כנם. כן, הפחית עונשו של המערער 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם. בית המשפט העליון לא התערב במתחם הענישה שנקבע בבית המשפט המחוזי.

עפ"ג 38161-12-16 **אלעזר נ' מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי הותיר על כנו גזר הדין, אשר במסגרתו הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס כספי בסך 20,000 ₪, לאחר הרשעתו בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש, שלא לצריכה עצמית, במשקל 6 ק"ג. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 44501-11-16 **מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו נסעו ברכב, כאשר הם מחזיקים ב-3.3 ק"ג קנביס ו-1.59 ק"ג חשיש (בסך הכל, כמעט 5 ק"ג). הנאשם 1 נהג ברכב, ללא רישיון כדון. כאשר הנאשמים הבחינו במחסום משטרה, הם השליכו הסמים מהרכב. הנאשמים הורשעו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, והנאשם 1 הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון. בית המשפט גזר על הנאשם 1 העונשים כדלקמן: 18 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה; קנס בסך 9,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 2, העונשים כדלקמן: 11 חודשי

מאסר בפועל; מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ 15458-12-19 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו נסעו ברכב, כאשר הם מחזיקים ב-25 ק"ג קנביס שלא לצריכה עצמית. לשני הנאשמים יוחסה עבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ולנאשם 2 יוחסה גם עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה. בין הצדדים היתה הסכמה עונשית לענין הנאשם 1, בעל עבר פלילי, במסגרתה, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. כן, הורה בית המשפט על הפעלת 12 חודשי מאסר מותנה, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שירצה הנאשם בסך הכל 30 חודשי מאסר; מאסר מותנה; קנס בסך 10,000 ₪ ופסילה על תנאי. בית המשפט גזר על הנאשם 2, נעדר עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס בסך 15,000 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע, בענינו של הנאשם 1, מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנאשם 2, הציע לו הנאשם 1 להתלוות אליו לנסיעה, כשיידע אותו במטרת הנסיעה ואף הציע לו תגמול כספי בגין כך.

אמנם, לאור התיקון בכתב האישום, הורשע נאשם 2 בעבירה של אי מניעת פשע בלבד, אך בבחינת מכלול הנסיבות, המדובר בעבירה בנסיבות חומרה, שיש בהן קרבה למעורבות של ממש בפעילות העבריינית.

בענינו של הנאשם 2, מוצא בית המשפט לאמץ את מתחם הענישה בהתאם לעתירתה של התביעה ולהעמידו כך שינוע בין חודש ועד ששה חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

אשר לנאשם 1 - חרף עתירת ההגנה, אין בית המשפט מוצא מקום לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, אשר אינה פרופורציונלית באופן כלשהו לעבירה בה הורשע.

המלצתו השיקומית של שירות המבחן למבוגרים נסמכת על הבעת נכונות מצדו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ותו לאו.

ודוק: הנאשם טרם השתלב בהליך טיפולי כלשהו.

כבר נאמר, לא פעם, כי "שיקום" אינו בגדר מילת קסם, המצדיקה, בכל עת, חריגה ממתחם העונש הסביר. ראו, לענין זה, ע"פ 6237/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אכן יש ליתן חשיבות לשיקומו של מי שנאשם בפלילים, אך שיקול זה אינו עומד לבדו, ועל בתי המשפט להידרש לצדו לשיקולים אחרים (רע"ב 1730/10 תורג'מן נ' היועץ המשפטי לממשלה). בענייננו, יש לתת את הדעת, בין היתר, לאינטרס הציבורי שבהרתעת המערער וזולתו מפני הישנותן של עבירות מעין אלה...

עוד ראו, ע"פ 2421/21 ברמי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

"תהליך שיקומי" אינו יכול לשמש כמילת קסם, שהנוקב בה זוכה באופן אוטומטי להקלה בעונש, בשל החשש לפגיעה בתהליך זה. ככל שהשיקום הוא תהליך משמעותי שיש להתחשב בו - ויש לקוות כי אלו הם פני הדברים בענייננו - עונש המאסר לא ימוטט אותו, והתהליך ימשך בבית הסוהר, ואף לאחר השחרור.

יתר על כן: התסקיר אינו מגלה כל מצוקה חריגה או התמכרות ממנה סובל הנאשם, המחייבת השתלבותו בהליך טיפולי: הנאשם בעל משפחה תומכת; סיים לימודיו עם תעודת בגרות מלאה, ללא בעיות משמעת; עבד כבעל עסק עצמאי בתחום עבודות האפר.

הנאשם עצמו ציין, במפורש, כי אינו משתמש בסמים (גם בדיקות שמסר הנאשם תמכו בטענתו זו) וכי אף מתנגד לכך.

העבירה, איפוא, נעברה למען בצע כסף בלבד, כאשר, המדובר במי שמודע לאי החוקיות שבדבר וכשלעצמו אף סולד משימוש בסמים.

בנסיבות אלה - ראוי הנאשם לענישה משמעותית, בעולם המעשה ובוודאי אין כל נימוק המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון העדר הרשעות פליליות קודמות (קיימות מספר לא מבוטל של הרשעות תעבורה); הודאתו באשמה, ונטילת האחריות מצדו.

באיזון בין השיקולים השונים, יושת, בענינו של נאשם זה, עונש מאסר בפועל על הצד הנמוך של המתחם, בצירוף עונשים מרתיעים צופים פני עתיד.

העובדה, כי העבירות נעברו למען בצע כסף, על ידי מי שאינו חווה מצוקה מיוחדת כלשהי, ביחד עם כמות הסם ושווי הרב - מצדיקים השתתף עיצום כספי משמעותי מסוג קנס.

העבירה נעברה תוך שימוש ברכב מנועי, כשמטרת הנסיעה הייתה העברת הסם ממקום למקום ובשל כך - יקבל בית המשפט את עתירת התביעה להשתתף פסילת רשיון נהיגה לתקופה משמעותית על הנאשם. לפני משורת הדין, תסווג הפסילה כך שיתאפשר לנאשם לנהוג ברכב מסוג "מלגזה" וזאת על מנת לאפשר לו לשוב ולהשתלב במעגל התעסוקתי לאחר שחרורו ממאסר.

עוד יושתו על הנאשם עונשים של פסילת רשיון נהיגה על תנאי וכן התחייבות להימנע מעבירה.

אשר לנאשם 2 - לחובת נאשם זה הרשעה פלילית שיש בה כדי להעיד על מעורבות בפעילות עבריינית מסוימת; עוד לחובתו מספר רב יחסית של הרשעות תעבורתיות, חלקן - בעבירות בגין נשפט בבית המשפט לענייני תעבורה, כגון נהיגה בזמן פסילה. עוד לחובתו הרשעה בעבירה של נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור את השימוש בו, וכן עבירות נוספות - בהן יש כדי להעיד על יחסו לחוק בכלל ולגורמי אכיפת החוק בפרט.

הרשעות אלה הן מלפני פרק זמן לא מבוטל, ולנוכח הודאת הנאשם באשמה ונטילת האחריות מצדו - יושת עליו עונש הקרוב לרף התחתון של המתחם, אך לא ברף התחתון ממש.

גם בנוגע לנאשם זה, יושת עונש מרתיע צופה פני עתיד, לרבות בעבירות נגד פקודת הסמים המסוכנים או נגד החוק למניעת השימוש בחומרים מסכנים.

לאור העובדה, שאף הנאשם דן עבר העבירה למען בצע כסף - יושת גם עליו עיצום כספי.

משגם העבירה דן נעברה תוך שימוש ברכב מנועי - יושתו עונשים של פסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

הכל - ביחס לתיקון כתב האישום ולסעיף העבירה בו הורשע הנאשם.

אשר לעתירת ההגנה בנוגע לביטול הרשעת הנאשם, הרי, שכאמור לעיל, לחובת הנאשם הרשעה קודמת, המדובר בעבירה שנעברה בנסיבות חומרה, ומכל מקום - לא עלה בידי ההגנה להצביע על קיומם של התבחינים הנדרשים על מנת להצדיק מהלך שכזה, שהוא, כפי שהוגדר בפסיקה - "חריג שבחריג". על כן, אין מקום לדיון בעתירתה זו של ההגנה.

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר, דן בית המשפט את הנאשמים לעונשים כדלקמן:

נאשם 1 -

- א. 16 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;
- ג. 45 ימי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;
- ד. קנס בסך 15,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.05.23 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יעבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;
- ה. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה. הפסילה תסווג כך שיותר לנאשם לנהוג ברכב מסוג מלגזה בלבד. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העסקים הראשון שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל ממועד זה - כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- ו. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;
- ז. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים.

נאשם 1 יתייצב לריצוי מאסרו כעת.

נאשם 2 -

- א. 45 ימים בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, מחלקה וטרינרית, רחוב המכונאי 7, באר שבע, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 30.04.23, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או

במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013; או עבירה כלשהי בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט', סימנים א' - ב';

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.05.23 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

ה. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 3 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, עוד היום במזכירות בית המשפט. מובהר לנאשם, כי החל ממועד זה - כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ו. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 3 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;

ז. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 21 יום נוספים.

סמים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"ג, 09 מרץ 2023, במעמד הצדדים.